

До Солом'янського райсуду м. Києва

Позивач: Устінов Євген Аркадійович (ідентифікаційний номер XXXXXXXXXX),

**Відповідач-1: Відокремлений структурний підрозділ
«Батиївський» Комунального підприємства «Дирекція з управління та
обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35848119),
вул. І. Клименка, 20/6, м. Київ, 03110,
засіб зв'язку –тел. 2751062,**

**Відповідач-2: Комунальне підприємство «Дирекція з управління та
обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35756919),
вул. Соціалістична, 6, м. Київ, 03186,
засіб зв'язку –тел. 2494696,**

**Відповідач-3: Комунальне підприємство «Батиївське» (код ЄДРПОУ 35756966),
вул. Солом'янська, 33, м. Київ, 03110,
засіб зв'язку –тел. 2755240,**

**Відповідач-4: Комунальне підприємство «Головний
інформаційно - обчислювальний центр» (код ЄДРПОУ 04013755),
вул. Космічна, 12-а, м. Київ, 02192,
засіб зв'язку –тел. 2388005,**

**підсудність: ч. 1 ст. 114 ЦПК України;
в порядку Закону України № 1023-XII «Про захист прав споживачів»,
Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги»;
ціна позову: 7227,26 грн. (звільнено від держмита),**

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про визнання правочинів недійсними, спонукання здійснити перерахунки за житлово-
комунальні послуги, відшкодування моральної шкоди**

На підставі Свідоцтва про право на спадщину за заповітом від XX XXXXXX р. я є власником квартири № XX будинку № XX по XXXX у Солом'янському районі м. Києва. У квартирі ніхто не зареєстрований і з недавнього часу я у ній мешкаю (особовий рахунок XXXXXX).

Майже щомісяця за цією адресою надходять рахунки на сплату житлово-комунальних послуг (далі ЖКП), якими пропонується ці послуги, а також «борг» сплачувати на р/рахунок 2603000018106 у банку «Хрещатик», який належить КП ГІОЦ, код ЄДРПОУ 04013755 (далі **Відповідача-4**). Це підтверджується квитанціями про сплату ЖКП, що мною сплачувалися до певного часу на суму 4051,90 грн., а також черговим рахунком за травень 2011 р.

Станом на травень 2011 р. «заборгованість» за квартплату і комунальні послуги за інформацією ВСП «Батиївський» (далі **Відповідача-1**) складає 7227,26 грн., що «підтверджується» його довідкою від 06.06.2011 р., а також вищевказаним рахунком Відповідача-3 за травень 2011 р. Цей «борг» я не визнаю; його наявність або відсутність є предметом доказування у цій справі (ціною позову), оскільки сальдо дорівнює нулю.

Як вбачається з копій документів, що додаються до позову, **Відповідач-1** має код ЄДРПОУ 35848119 і за своїм правовим статусом є Відокремленим структурним

підрозділом Комунального підприємства «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» (далі **Відповідача-2**), яке у свою чергу має код ЄДРПОУ 35756919.

Мною отримано листа-попередження від 17.05.2011 р. за підписом Начальника ВСП «Батиївський» Куріленко В. І. (**Відповідача-1**) щодо необхідності терміново сплатити «борг» за ЖКП у розмірі 7227,26 грн. (станом на травень 2011 р.). У цьому листі мене поійменовано «боржником», а також містяться погрози щодо звернення стягнення на належне мені майно у випадку не сплати «боргу».

Як вбачається з відповіді на мій запит Солом'янської РДА у м. Києві № У-888 від 10.06.2011 р., балансоутримувачем будинку № **XX**, в якій розташована належна мені за правом власності квартира № **XX** вважається **Відповідач-2** (на підставі ненаданого мені розпорядження № 141 від 01.04.2008 р.), який доручив укладання договорів зі споживачами ЖКП **Відповідачу-1**. Управителем будинку також вважається **Відповідач-2**. Виробниками послуг нібито є АК «Київводоканал» і АЕК «Київенерго»; виконавцем –КП «Батиївське», код ЄДРПОУ 35756966 (**Відповідач-3**).

Проте, постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 25 травня 2006 р. по справі № **2а-1405/06**, що залишена без змін ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 22 січня 2007 р. (справа за позовом Кулі В. І. до КМДА), зобов'язано виконавчий орган Київської міської ради - Київську міську державну адміністрацію негайно прийняти розпорядження про визначення виконавців житлово-комунальних послуг для мешканців багатоквартирних будинків згідно з Порядком, затвердженим Наказом Держжитлокомунгоспу України 25.04.05 № 60 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 19.05.05 за № 541/10281.

Це рішення суду відповідачем КМДА не виконане і виконавці послуг не визначені дотепер, але вказаним листом Солом'янської РДА у м. Києві № У-888 від 10.06.2011 р. на мій запит повідомлено, що такі виконавці нібито існують.

Також, судовими рішення трьох інстанцій (ГС, КАГС, ВГСУ) по господарській справі № **41/275** встановлено, що АЕК «Київенерго» не є виробником ЖКП і, відповідно, не може бути їх виконавцем. Відсутність виконавців послуг унеможливорює встановлення і затвердження тарифів на житлово-комунальні послуги, оскільки згідно ч. 1 ст. 20 Закону № 1875-IV тільки виконавець має право розробляти і подавати на затвердження розрахунки щодо рівня цін/тарифів на житлово-комунальні послуги першої і другої групи (пункти 1 та 2 частини першої статті 14 цього Закону).

Вважаю, що Солом'янська РДА у м. Києві та усі відповідачі по цій справі вводять таким чином мене в оману, як споживача ЖКП і ведуть нечесну підприємницьку практику. Мої права та інтереси систематично і грубо порушуються з боку відповідачів протягом тривалого часу, а тому, відповідно до ст. 15 ЦПК підлягають судовому захисту. У випадку реалізації погроз, викладених листом-попередженням **Відповідача-1** від 17.05.2011 р. я зазнаю істотних збитків, внаслідок заподіяння яких поновлення моїх прав та інтересів буде суттєво утруднено або навіть неможливо, що є підставою для забезпечення позову в порядку ст. ст. 151-152 ЦПК.

Свої позовні вимоги обґрунтовую наступним.

Відповідно до ч. 4 ст. 64 ГК України № 436-IV відокремлені підрозділи не мають статусу юридичної особи і діють на основі положення про них, затвердженого підприємством. Підприємства можуть відкривати рахунки в установах банків через свої відокремлені підрозділи відповідно до закону.

Правовідносини сторін по даній справі регулюються передусім спеціальним законодавчим актом у сфері ЖКП, яким є Закон України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги», Законом України № 1023-XII «Про захист прав споживачів», а також іншими законодавчими актами і ЦК України. Спеціальні правила законодавства у сфері надання житлово-комунальних послуг їх споживачам підлягають переважному правозастосуванню перед правилами загальними.

Відповідно до ч. 1 ст. 19 цього Закону відносини між учасниками договірних відносин у сфері житлово-комунальних послуг здійснюються виключно на договірних засадах.

Згідно п. 1 Прикінцевих положень Закону № 1875-IV, договори про надання житлово-комунальних послуг, укладені до набрання чинності цим Законом, мають бути приведені у відповідність із ним до 1 січня 2006 року. Договори, що не приведені у відповідність із цим Законом у зазначений строк, втрачають чинність.

Відповідно до ч. 3 ст. 20 Закону № 1875-IV, як споживач я зобов'язаний укласти договір на надання житлово-комунальних послуг, підготовлений виконавцем на основі типового договору.

Відповідно до ч. 2 ст. 21 Закону № 1875-IV виконавець зобов'язаний підготувати та укласти із споживачем договір на надання житлово-комунальних послуг з визначенням відповідальності за дотримання умов його виконання згідно з типовим договором.

З аналізу наведених положень законодавства вбачається, що моєму обов'язку, як споживача передуює певний обов'язок виконавця послуг. Оскільки ніяких договорів на надання ЖКП, які б за формою і змістом (відповідно до Постанов КМУ № 630 від 21.07.2005 р., № 529 від 20.05.2009 р.) з істотними умовами, визначеними ст. 26 Закону № 1875-IV, я не отримував, мною були направлені листи від 07.07.2009 р. (вручено 08.07.2009 р. **Відповідачу-1**), від 20.01.2010 р. (вхід. № 45 від 26.01.2010 р. **Відповідача-1**), від 20.12.2010 р. (відправлено **Відповідачу-1** і **Відповідачу-2**) з пропозиціями владнати договірні правовідносини сторін відповідно до вимог чинного законодавства. Про необхідність укладання договорів також було повідомлено листом від 20.01.2011 р. (вручено 24.01.2011 р. **Відповідачу-1** і 25.01.2011 р. **Відповідачу-3**). Але, тільки при особистому зверненні до **Відповідача-1** мені було запропоновано підписати редакцію договору від 14.06.2011 р., який, по-перше, не відповідає Типовому, а по-друге, плату за ЖКП мені, як споживачу запропоновано продовжувати вносити на розподільчий рахунок **Відповідача-4**, а не виконавця послуг, яким судячи з відповіді Солом'янської РДА у м. Києві № У-888 від 10.06.2011 р. є **Відповідач-3**.

Положеннями п. 7 ст. 1 Закону України № 1023-XII «Про захист прав споживачів» передбачено, що вчинення усного правочину оформляється квитанцією, товарним чи касовим чеком, квитком, талоном або іншими документами (далі - розрахунковий документ). Саме такими правочинами за відсутності договорів, що мають відповідати Типовим, здійснювалася оплата за ЖКП з мого боку.

Але, як мені стало відомим на початку 2009 р., відповідачі протягом тривалого часу вводили мене в оману відносно вартості ЖКП, порядку розрахунків за них і продовжують це робити дотепер. У період з 01 грудня 2006 р. по 31 травня 2011 р. (протягом 54 місяців) для проведення розрахунків за ЖКП відповідачами використовувалися нечинні нормативно-правові акти: розпорядження Київської міської державної адміністрації (далі **РКМДА**), які не пройшли процедури державної реєстрації у територіальному органі юстиції. Крім того, **Відповідач-1** оманював мене не тільки відносно вартості ЖКП, яку належало сплачувати (на підставі нечинних РКМДА), але й порядку розрахунків за ЖКП: як з'ясувалося, гроші мною сплачувалися не виконавцю ЖКП і не балансоутримувачу будинку, а на розподільчий рахунок 2603000018106 у банку «Хрещатик» фінансового посередника **Відповідача-4**.

З рахунків **Відповідача-4** вбачається, що кошти за ЖКП мають сплачуватися чи то на користь цієї установи, чи то на користь **Відповідача-1** (саме таким чином вони складені).

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Закону № 1023-XII якщо підприємницька практика спонукає або може спонукати споживача дати згоду на здійснення правочину, на який в іншому випадку він не погодився б, така практика вводить в оману стосовно: характеру, атрибутів та прав продавця або його агента, зокрема інформації про його особу та активи, кваліфікацію, статус, наявність ліцензії. Підприємницька практика є такою, що вводить в оману, якщо під час пропонування продукції споживачу не надається або надається у

нечіткий, незрозумілий або двозначний спосіб інформація, необхідна для здійснення свідомого вибору.

Сплачуючи кошти за ЖКП на суму 4051,90 грн. я вважав, що перераховую їх саме на користь **Відповідача-1**: тобто мене свідомо вводили в оману відносно особи, на користь якої слід було вносити кошти за ЖКП. Але, жодних правовідносин у мене з **Відповідачем-4** немає і бути не може: він не є учасником відносин у сфері житлово-комунальних послуг, які визначені ст. 19 Закону № 1875-IV. Я ніколи б не погодився на сплату коштів **Відповідачу-4**, якби знав, що це саме його рахунки. При цьому, у розумінні ч. 4 ст. 19 Закону № 1023-XII мені впродовж багатьох років систематично нав'язуються пропозиції сплачувати кошти за ЖКП саме **Відповідачу-4**; це ж саме, замість сплати коштів на єдиний розрахунковий центр юридично невизначеного виконавця послуг (**Відповідача-3**) пропонується робити редакцією договору від 14.06.2011 р., що була мені надана **Відповідачем-1**, і який до того ж не відповідає Типовому.

Такі дії підпадають під визначення нечесної підприємницької практики, яка Законом № 1023-XII визначена діяльністю або бездіяльністю, що суперечить правилам, торговим та іншим чесним звичаям та впливає або може вплинути на економічну поведінку споживача щодо продукції і включає будь-яку діяльність (дії або бездіяльність), що вводить споживача в оману (ст. 1, ч. 1 ст. 19 Закону).

Відповідно до положень ч. 6 ст. 19 Закону № 1023-XII правочини, здійснені з використанням нечесної підприємницької практики, є недійсними.

Відповідно до ст. 511 ЦК України, можливі зобов'язання, що виникли між **Відповідачем-4** та іншими відповідачами по цій справі, не створюють для мене, як для третьої особи у цивільно-правових відносинах жодного обов'язку.

Отже є недійсними усі правочини з перерахування мною коштів за ЖКП **Відповідачу-4**. Останній раз кошти за ЖКП **Відповідачу-4** були мною перераховані у жовтні 2008 р. і станом на 01.10.2008 р. згідно довідки **Відповідача-1** ніякої заборгованості за ЖКП з мого боку немає.

Як роз'яснюється пунктом 5 ППВСУ № 9 від 06.11.2009 р. «Про судову практику розгляду цивільних справ про визнання правочинів недійсними», відповідно до статей 215 та 216 ЦК суди розглядають справи за позовами: про визнання оспорюваного правочину недійсним і застосування наслідків його недійсності, про застосування наслідків недійсності нікчемного правочину.

Згідно ст. 217 ЦК недійсність окремої частини правочину не має наслідком недійсності інших його частин і правочину в цілому, якщо можна припустити, що правочин був би вчинений і без включення до нього недійсної частини. Враховуючи, що кошти за ЖКП у сумі 4051,90 грн. я вважав перерахованими саме **Відповідачу-1**, який повідомив про відсутність заборгованості на 01.10.2008 р., вони підлягають зарахуванню.

Так, статтею 601 ЦК передбачено, що зобов'язання припиняється зарахуванням зустрічних однорідних вимог, строк виконання яких настав, а також вимог, строк виконання яких не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги. Зарахування зустрічних вимог може здійснюватися за заявою однієї із сторін.

Отже, у разі сплати мною коштів за ЖКП **Відповідачу-4** (неналежній особі), вони за моїм бажанням можуть бути зараховані до платежів наступних періодів на користь їх належного одержувача, якщо між відповідачами існують якісь відносини.

Разом з тим, у перераховану мною **Відповідачу-4** суму 4051,90 грн., а також безпідставно нарахований **Відповідачем-1** станом на 31.05.2011 р. «борг» 7227,26 грн. були безпідставно включені фінансово-посередницькі послуги самого **Відповідача-4**, а також вартість виготовлення ним рахунків на сплату ЖКП.

Як мені стало нещодавно відомим, **Відповідач-4** здійснює свою діяльність з посиланням на розпорядження КМДА № 80 від 27.01.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги», № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги».

КМДА у контексті видання РКМДА №№ 80, 478 щодо делегування повноважень КП ГІОЦ є місцевим органом виконавчої влади, оскільки станом на 27.01.1997 р. - 15.04.1997 р. не була виконавчим органом Київської міської ради (КМР вперше створила такий виконавчий орган своїм рішенням № 161/262 від 11.03.1999 р. «Про виконавчий орган Київської міської ради»).

Згідно розпорядження КМДА № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» і враховуючи практичні наслідки виконання розпорядження КМДА № 80 від 27.01.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» в Дарницькому, Ватутінському, Харківському районах: затверджено графік впровадження розрахунків з постачальниками житлово-комунальних послуг з транзитного рахунку Головного інформаційно-обчислювального центру Київської міської державної адміністрації згідно з додатком. Встановлено, що порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги з транзитного рахунку Головного інформаційно-обчислювального центру стосується будинків місцевих Рад та будинків житлово-будівельних кооперативів (ЖБК), які обслуговуються житлово-експлуатаційними організаціями.

Відповідно до ст. 21 Закону України № 2657-XII «Про інформацію» (у попередній редакції) законодавчі та інші нормативні акти, що стосуються прав, свобод і законних інтересів громадян, не доведені до публічного відома, не мають юридичної сили.

У той же час ст. 57 Конституції кожному гарантується право знати свої права і обов'язки. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, не доведені до відома населення у порядку, встановленому законом, є нечинними.

Розпорядження КМДА № 80 від 27 січня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги», № 478 від 15 квітня 1997 року «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» не були опубліковані; у територіальному органі юстиції не зареєстровані, а отже є нечинними.

Положенням про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю, що зачіпають права, свободи й інтереси громадян або мають міжвідомчий характер, (затвердженим ПКМУ № 731 від 28 грудня 1992 р.) встановлено обов'язок міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю своєчасно подавати на державну реєстрацію нормативно-правові акти, що зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, та не допускати випадків направлення на виконання нормативно-правових актів, що не пройшли державну реєстрацію.

Керуючись нечинними і не доведеними до відома населення розпорядженнями КМДА № 80 від 27.01.1997 р., № 478 від 15.04.1997 р., **Відповідач-4** укладає господарські угоди з підприємствами житлово-комунального господарства, чим фактично примушує споживачів сплачувати за ЖКП на свій розподільчий рахунок, після чого в порушення режиму його використання залишає собі відсотки за «послуги» з перерахуванням їх на свій поточний рахунок.

Наскільки мені відомо з розпоряджень КМДА, **Відповідач-4** залишає у своєму розпорядженні 0,5% від коштів споживачів, що надходять на його розподільчий рахунок. Від сплаченої мною суми 4051,90 грн. це складає 20,26 грн. Крім того у тариф, наскільки мені відомо, включені 0,11 грн. за кожний рахунок **Відповідача-4** (всього таких рахунків надруковано 54 шт. на суму 5,94 грн. за період грудня 2006 р. по травень 2011 р. включно). Ці суми безпідставно включені **Відповідачем-1** до розміру «боргу» 7227,26 грн., оскільки намірів щось сплачувати фінансовому посереднику **Відповідачу-4** і потреби у його фінансових послугах у мене, як споживача ЖКП не було і немає.

Рішенням Солом'янського райсуду м. Києва від 21.02.2006 р. по справі № 2-91-1/06 встановлено, що ці рахунки на розподільчий рахунок КП ГІОЦ 2603000018106 у банку «Хрещатик» є недійсними і не підлягають оплаті.

Рішенням Солом'янського райсуду м. Києва від 06.12.2007 р. по справі № 2-563-1/07 встановлені обставини нечинності РКМДА № 80 від 27.01.1997 р.

Вказані судові рішення набрали законної сили. Відповідно до ч. 3 ст. 61 ЦПК дані обставини не підлягають доказуванню.

Але, з боку **Відповідача-4** продовжується протиправна діяльність, яка полягає у здійсненні фінансового посередництва (у розумінні ч. 3. ст. 333 ГК України). Фінансовим посередництвом є діяльність, пов'язана з отриманням та перерозподілом фінансових коштів. Фінансове посередництво здійснюється установами банків та іншими фінансово-кредитними організаціями. **Відповідач-4** не відноситься до банківських установ або фінансово-кредитних організацій. Крім того, діяльність **Відповідача-4** у вказаних правовідносинах здійснюється всупереч вимогам Конституції України (ст. ст. 32, 57, 64), ЦК України (ст. ст. 511, 516, 517, що встановлено судовими рішеннями по справам № 2-91-1/06, № 2-563-1/07), Законів України № 2346-III «Про платіжні системи та переказ грошей в Україні», № 2664-III «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг».

Як мені стало відомим, **Відповідач-4** займається фінансовим посередництвом без ліцензії Держфінпослуг, що підтверджується листом № 864/39-12 від 14.02.2011 р. З цього також вбачаються ознаки злочину, за який передбачена відповідальність ст. 202 КК.

Крім того, з публікації у газеті «Хрещатик» від 06.07.2011 р. мені стало відомим про порушення кримінальної справи проти **Відповідача-4**.

Вказане повністю виключає використання **Відповідача-4** в якості розрахункового центру при договірних відносинах між споживачем і виконавцем послуг, оскільки, перше, ч. 1 ст. 227 ЦК встановлено, що правочин юридичної особи, вчинений нею без відповідного дозволу (ліцензії), може бути визнаний судом недійсним», а по-друге **Відповідач-4** не є і не може бути виконавцем послуг.

Як вже підкреслювалося вище, відповідно до Закону № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги» я неодноразово просив відповідачів (на балансі яких знаходиться будинок, де я мешкаю) підготувати і укласти зі мною договір про надання житлово-комунальних послуг (з централізованого опалення, постачання холодної води і водовідведення), приведений у відповідність з вимогами Типового договору, затвердженого Постановою КМУ № 630 від 21.07.2005 р. (зі змінами, що набрали сили 14.09.2009 р.), а також договір про надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, приведений у відповідність з вимогами Типового договору, затвердженого Постановою КМУ № 529 від 20.05.2009 р. (зі змінами, що набрали сили 12.09.2009 р.). Зроблено цього з наведенням прозорих тарифів не було; у припиненні виставляння незаконних рахунків посередника **Відповідача-4** мені фактично відмовлено.

Згідно ст. 19 Конституції, правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Я не зобов'язаний нічого сплачувати за рахунками **Відповідача-4** і мав наміри за ЖКП сплачувати суб'єкту правовідносин, визначеному Законом № 1875-IV, проте будь-які інші реквізити для сплати рахунків за ЖКП мені не були надані, що підтверджується листуванням з відповідачами.

Таким чином, КМДА через підпорядкованого йому фінансового посередника **Відповідача-4** наживається на незаконно встановлених тарифах, в які включені відсотки, встановлені у 1997 році нечинними розпорядженнями КМДА, до того ж виданими місцевим органом виконавчої влади. Отже складовою тарифів, встановлених розпорядженнями КМДА є відсотки на користь **Відповідача-4** і таким чином невід'ємна складова тарифів на ЖКП в порушення ст. 28 Закону України № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» встановлена не уповноваженим органом.

Нечесною підприємницькою практикою, що здійснюється відповідачами з посиланням на нечинні розпорядження КМДА, мені фактично відмовлено у врегулюванні правовідносин відповідно до Закону № 1875-IV і примусово нав'язується існуючий стан речей.

Відповідно до ч. 2 ст. 27 ЦК правовий акт Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб не може обмежувати можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки, крім випадків, коли таке обмеження передбачено Конституцією України.

Правочин, що обмежує можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки, є нікчемним (ч. 1 ст. 27 ЦК України). Згідно ч. 2 ст. 215 ЦК України недійсним є правочин, якщо його недійсність встановлена законом (нікчемний правочин). У цьому разі визнання такого правочину недійсним судом не вимагається.

Разом з тим, окрім нав'язування мені, як споживачу ЖКП, порядку розрахунків за них через фінансового посередника, який діє на підставі незареєстрованих у територіальному органі юстиції і не оприлюднених (нечинних) нормативно-правових актів, за послуги ЖКП мені пропонується сплачувати за тарифами, встановленими незаконними розпорядженнями КМДА.

Період часу, за який на думку **Відповідача-1** виник «борг»: з 01 жовтня 2008 р. по 31 травня 2011 р. (сума «боргу» 7227,26 грн.). У цю суму безпідставно включені витрати фінансового посередника **Відповідача-4**, які відповідно до ст. 511 ЦК не підлягають оплаті з мого боку (про них вже вказано вище). Крім того, у суму боргу безпідставно включені послуги газопостачання (225,96 грн. за 6 місяців, з грудня 2010 р. по травень 2011 р. включно), які насправді мною сплачуються безпосередньо до АК «Київгаз».

За послугу «**утримання будинку та прибудинкової території**» нарахування станом на 01.10.2008 р. і після цієї дати проводилися за наступними розпорядженнями КМДА: № 641 від 30.05.2007 р., № 518 від 29.04.2009 р., № 978 від 31.08.2009 р. («дія» якого продовжена РКМДА № 1141 від 30.09.2009 р., № 1193 від 15.10.2009 р. (у зворотному часі, починаючи з 01.10.2009 р.), № 1335 від 30.11.2009 р., № 191 від 30.03.2010 р.), № 1221 від 29.12.2010 р.

Проте, постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 05 липня 2007 р. по справі **№ 2а-166/07**, що набрала законної сили ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 23 грудня 2008 р. (справа за позовом Кулі В. І. до КМДА), скасовано незаконне розпорядження КМДА № 641 від 30.05.2007 р.

Крім того, відповідно до ст. 58 Конституції, закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи, а РКМДА № 641 від 30.05.2007 р. введено підвищення тарифів з 01.12.2006 р.

Постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 06 березня 2007 р. по справі **№ 2а-412/07**, що залишена без змін ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 17 липня 2008 р. (справа за позовом Хотемського В. А. до КМДА), скасовано розпорядження КМДА № 1574 від 30.10.2006 р., яким введено тарифи з 01.12.2006 р. (воно нібито втратило чинність з РКМДА № 641 від 30.05.2007 р., яке у свою чергу скасовано судом).

Розпорядження КМДА № 518 від 29.04.2009 р. зупинено розпорядженням Кабінету Міністрів України № 842-р від 17.07.2009 р., а КМДА і **Відповідачу-4** ухвалою Окружного адміністративного суду м. Києва від 12 серпня 2009 р., залишеною без змін ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 18 листопада 2010 р. по справі **№ 2а-9705/09/2670** заборонено здійснювати розрахунки з урахуванням та посиланням на тарифи, що запроваджені цим розпорядженням.

Але, з боку КМДА у зворотному часі (з 01.08.2009 р.) видано аналогічне РКМДА № 978 від 31.08.2009 р., «дія» якого далі продовжувалися іншими розпорядженнями, всі які у свою чергу є нечинними (тобто такими, що не підлягають правозастосуванню).

Так, мотивувальною частиною постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 09 березня 2011 р. у справі **№ 2а-1888/10** (за позовом Кличка В. В. до КМДА) щодо розпоряджень КМДА №№ 1332, 1333, 1335 від 30.11.2009 р., № 191 від 30.03.2010 р., № 392 від 31.05.2010 р. колегія суддів дійшла висновку, що судом

першої інстанції зроблено неправильний висновок щодо задоволення позовних вимог Позивача, необґрунтовано визнано дії Відповідача - Київського міського голови Черновецького Леоніда Михайловича протиправними, неправомірно визнано незаконними та нечинними оскаржувані Розпорядження, бо той факт, що вони не набрали чинності, виключає необхідність визнання їх нечинними.

Разом з тим, постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 24 червня 2010 р. по справі **№ 2а-349/10**, що набрала законної сили (справа за позовом Кличка В. В.. до КМДА), визнано незаконним та нечинним з моменту прийняття розпорядження КМДА № 74 від 23.01.2009 р. «Про затвердження переліку додаткових платних послуг, які надаються комунальними підприємствами Києва населенню».

Крім того, тривалий час нарахування за послугу «утримання будинку та прибудинкової території» здійснювалися за площу 67,1 кв. м., а не за загальну площу квартири 66,7 кв. м. Прибудинкова територія не визначена правовстановлювальними документами, не прибирається і є занедбаною. Послуги по утриманню будинку фактично не надаються, що підтверджується скаргами мешканців, на які відповідачі не реагують.

За послугу «опалення» нарахування станом на 01.10.2008 р. і після цієї дати проводилися за наступними розпорядженнями КМДА: № 642 від 30.05.2007 р., № 978 від 30.07.2007 р., № 1060 від 30.07.2008 р., № 520 від 29.04.2009 р., № 981 від 31.08.2009 р. («дія» якого продовжена РКМДА № 1141 від 30.09.2009 р., № 1192 від 15.10.2009 р. (знову у зворотному часі –з 01.10.2009 р.), № 1333 від 30.11.2009 р.), № 392 від 31.05.2010 р., № 1222 від 29.12.2010 р., № 99 від 27.01.2011 р.

Постановою Київського апеляційного адміністративного суду від 14 січня 2009 р. у справі № 2а-404/07 (**№ 22-а-5301/08**) за позовом Хельваса В. П. до КМДА визнано дії Київської міської державної адміністрації при зміні тарифів на комунальні послуги з 01.12.06р. такими, що порушують ст. 6 п.п.1,6; ст.20 п.2; ст.30 п.п.3,4,5,7; ст. 31 п.п.2,3; ст.32 п.5 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» та скасовані розпорядження Київської міської державної адміністрації від 30.05.2007 року № 640, 642, 643. Вказане рішення залишено без змін ухвалою Вищого адміністративного суду України № К-18726/09 від 29 березня 2011 р.; у допуску до перегляду цієї ухвали Верховним Судом України відмовлено ухвалою ВАСУ № В/9991/914/11 від 10.05.2011 р.

Тобто, системні порушення встановлені, зокрема, при зміні вартості житлово-комунальних послуг (ч. 5 ст. 32), здійсненні розрахунків тарифів і їх встановленні (ч. 2, 3 ст. 31), здійсненні контролю цін/тарифів на житлово-комунальні послуги та моніторингу стану розрахунків за них (п. 6 ст. 6 Закону № 1875-IV).

Крім того, РКМДА № 978 від 30.07.2007 р., як вбачається з його преамбули, видано на виконання незаконного рішення Київської міської ради від 08.02.2007 р. № 58/719 «Про тарифи на житлово-комунальні послуги», яким доручено КМДА внести зміни до нечинних розпоряджень у зворотному часі (з 01.12.2006 р.).

Так само з боку КМДА у зворотному часі (з 01.08.2009 р.) видано аналогічне зупиненому розпорядженням Кабміну № 842-р від 17.07.2009 р. РКМДА № 981 від 31.08.2009 р., «дія» якого далі продовжувалися іншими розпорядженнями, всі які у свою чергу є нечинними (тобто такими, що не підлягають правозастосуванню).

Факт нечинності РКМДА № 1333 від 30.11.2009 р., № 392 від 31.05.2010 р. додатково встановлено вищевказаною постановою КААС від 09 березня 2011 р. у справі **№ 2а-1888/10**.

Наскільки мені відомо, РКМДА № 1222 від 29.12.2010 р., № 99 від 27.01.2011 р. зараз оскаржуються в судовому порядку, по справам адміністративної юрисдикції відкриті провадження, проте КМДА унеможливорює їх розгляд, оскільки тривалий час не публікує оголошення про оскарження нормативно-правових актів в порядку ст. 171 КАС.

Крім того, при надання послуги «опалення» до грудня 2008 р. нарахування проводилися не за опалювальною площею 65,5 кв. м, а за загальною площею 66,3 кв. м. Також не були проведені перерахунки за опалювальні сезони 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009, 2009/2010 років відповідно до розпорядження КМДА № 2306 від 26.12.2002 р.

«Про затвердження Методики проведення перерахунків за надані населенню послуги центрального опалення та централізованого гарячого водопостачання», зареєстрованого в Київському міському управлінні юстиції 28.12.2002 р. за № 100/483.

За послугу «**холодне водопостачання і водовідведення**» нарахування станом на 01.12.2010 р. і після цієї дати проводилися за наступними розпорядженнями КМДА: № 1332 від 30.11.2009 р. (факт нечинності яких встановлено постановою КААС від 09 березня 2011 р. у справі **№ 2а-1888/10**), № 101 від 27.01.2011 р. (яке зараз оскаржується в судовому порядку).

Плата за цю послугу з незрозумілих підстав нараховується на двох осіб, хоча у квартирі на даний час я мешкаю один. Викликає сумніви і кількість споживання у розрахунку на 1 особу.

Слід зазначити, що Висновком Київського міського управління юстиції № 2/33 від 08.06.2005 р. скасовано рішення про державну реєстрацію нормативно-правового акту: Розпорядження КМДА від 26 грудня 2002 року № 2308 «Про упорядкування розрахунків за надані послуги з водопостачання і водовідведення та першочергові заходи щодо поліпшення фінансового стану ВАТ «АК «Київводоканал» із змінами (зареєстроване в Київському міському управлінні юстиції 28 грудня 2002 року за № 101/484). Встановлено, що Київська міська державна адміністрація покладає на населення не передбачені законодавством обов'язки щодо сплати вартості спожитих послуг з холодного та гарячого водопостачання на поточний рахунок комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр Київської міської державної адміністрації» (КП ГІОЦ), який не є виконавцем зазначених послуг для населення і не має з ним жодних договірних відносин.

Саме цим можна пояснити, що усі тарифи на житлово-комунальні послуги, встановлені і затверджені розпорядженнями КМДА з 01.12.2006 р. є нечинними, оскільки не пройшли процедури державної реєстрації, а відтак не підлягають застосуванню.

Мотивувальними частинами вказаних судових рішень по справам **№№ 2а-412/07, 2а-166/07, 22-а-5301/08, 2а-349/10** встановлено, що розпорядження КМДА підлягають державній реєстрації територіальним органом юстиції. Без такої реєстрації вони є нечинними, а тому не підлягають застосуванню.

Судовими рішеннями чотирьох інстанцій (ГС, КАГС, ВГСУ, ВСУ) по господарській справі **№ 37/399** встановлено імперативність вимог державної реєстрації розпоряджень КМДА у сфері тарифоутворення і правові наслідки відсутності цього.

Відповідно до ч. 3 ст. 61 ЦПК дані обставини не підлягають доказуванню.

Згідно положень до ст. 19 Конституції, яка є нормою прямої дії, я не зобов'язаний вносити кошти за ЖКП за нечинними нормативно-правовими актами, тим більш через фінансового посередника.

Про систематичне порушення своїх прав, як споживача ЖКП і нечинність розпоряджень КМДА, на підставі яких відповідачами проводяться нарахування, я дізнався на початку 2009 р. і далі спробував вирішити це питання у досудовому порядку, шляхом укладання договорів, які б відповідали Типовим, затвердженими постановами Кабміну. У той же час я дізнався також і про те, що мною були зайво сплачені кошти до 01.10.2008 р. за нечинними нормативними актами.

Деякі квитанції про сплату ЖКП у період з 01.12.2006 р. по 01.10.2008 р. мною загублені і тому документально підтверджую сплату у цей період лише **4051,90 грн.** (при цьому, станом на останню дату за мною не рахувалося заборгованості). З цієї суми мною безпідставно сплачено **26,20 грн.** (20,26 + 5,94) непотрібних мені і шляхом омани нав'язаних послуг **Відповідача-4**. У період з 01.10.2008 р. по 31.05.2011 р. за послуги ЖКП мною сплачено **484,43 грн.**

Таким чином, за ЖКП у період з 01.12.2006 р. по 31.05.2011 р. мною сплачено **4536,33 грн.** (які документально підтверджені), що відповідає у помісячному розрізі наданим мені з 01.12.2006 по 31.05.2011 р. ЖКП на суму **4510,13 грн.**, а також **26,20 грн.** безпідставно стягнутих коштів.

Відповідно до ст. 68 ЖК Української РСР наймач зобов'язаний своєчасно вносити квартирну плату та плату за комунальні послуги. Квартирна плата та плата за комунальні послуги в будинках державного і громадського житлового фонду вносяться щомісяця в строки, встановлені Радою Міністрів Української РСР.

На даний час Радою Міністрів Української РСР не встановлено строки внесення квартирної плати та плати за комунальні послуги.

Відповідно до ч. 3 ст. 20 Закону № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги» споживач зобов'язаний: оплачувати житлово-комунальні послуги у строки, встановлені договором або законом. Згідно ч. 1 ст. 32 Закону № 1875-IV плата за житлово-комунальні послуги нараховується щомісячно відповідно до умов договору.

Договір про оплату житлово-комунальних послуг між мною та відповідачами за період з 01.12.2006 р. по 31.05.2011 р. не укладався, оскільки не пропонувався відповідачами до підписання в редакції, яка б відповідала вимогам ст. 26 Закону № 1875-IV і постановам Кабміну, якими затверджені редакції Типових договорів. Закону який би регулював строки оплати житлово-комунальних послуг в Україні не прийнято.

Відповідно до ст. 67 ЖК Української РСР плата за комунальні послуги (водопостачання, газ, тепла енергія та інші послуги) береться крім квартирної плати за затвердженими в установленому порядку тарифами.

Затверджених в установленому порядку тарифів на ЖКП у м. Києві з 01.12.2006 р. не існує, оскільки РКМДА не зареєстровані місцевим органом юстиції, що встановлено численними судовими рішеннями. КМР VI скликання не утворено Виконавчого органу.

Ціну послуг відповідачів визначено неналежним чином, що є порушенням прав споживача у розумінні ст. 21 Закону № 1023-XII.

Таким чином, оплата за ЖКП мною розрахована на підставі останніх чинних тарифів, які були встановлені до 01.12.2006 р. Це тарифи, затверджені розпорядженнями КМДА № 748 від 19.05.2000 р. «Про встановлення розмірів тарифів на послуги з утримання будинків та прибудинкових територій в м. Києві» (зареєстроване в Київському міському управлінні юстиції 19.05.2000 р. за № 54/246) і № 1907 від 14.10.2003 р., яким внесені зміни і доповнення від 20.06.2002 № 1245 «Про встановлення тарифів на виробництво теплової енергії та житлово-комунальні послуги для населення» (зареєстроване в Київському міському управлінні юстиції 27.06.2002 за № 46/429).

Відповідно до ст. 5 Закону України № 507-XII «Про ціни і ціноутворення» громадяни мають право оскаржити в суді неправомірні дії державних органів, підприємств та інших юридичних і фізичних осіб і вимагати відшкодування завданих їм збитків у випадках реалізації їм товарів та послуг з порушенням вимог законодавства по цінах.

Взаємозаліку з **Відповідачем-1** в період з 01.12.2006 р. по 31.05.2011 р. згідно ст. 601 ЦК підлягають суми, визначені наданим мною Розрахунком неіснуючого «боргу» (по особовому рахунку 017198) з урахуванням того, що послуг гарячого водопостачання і водовідведення немає; послуг електропостачання, газопостачання сплачуються мною за показниками лічильників. З **Відповідача-4** згідно ст. ст. 190, 192, 602, 1212 підлягають витребуванню гроші у розмірі 26,20 грн., що ним безпідставно набуті.

Крім того, відповідно до ч. 2 ст. 227 ЦК, якщо юридична особа ввела другу сторону в оману щодо свого права на вчинення правочину без відповідного дозволу (ліцензії), вона зобов'язана відшкодувати їй моральну шкоду, завдану таким правочином.

Відповідачу-4 відомо про відсутність у нього у нього ліцензій НБУ і Держфінпослуг, а також неможливість перерахування з розподільчого рахунку коштів на будь-які інші цілі, крім розрахунків з підприємствами житлово-комунальних послуг, про що вказано листом НБУ № 25-112/887-5119 від 26.05.2004 р. Також і **Відповідачам-1, -2, -3** відомо, що **Відповідач-4** не є підприємством житлово-комунальних послуг, але безпідставно утримує на свій поточний рахунок сплачені за ЖКП кошти населення.

Спільними солідарними діями відповідачів мені, таким чином, завдано моральну шкоду, яка полягає у сильних душевних хвилюваннях і стражданнях, які відображаються в

порушенні звичайного життєвого укладу з 2007 р., підвищеної нервозності та роздратованості протягом тривалого часу, внутрішньому дискомфорту і загальному погіршенні самопочуття, підвищенні артеріального тиску при спілкуванні з відповідачами і отриманні відписок. Завдану моральну шкоду оцінюю у **5000,00 грн.** виходячи з тривалості порушень моїх прав, вимог розумності і справедливості.

Враховуючи, що навіть за останніми тарифами, що затверджені в установленому порядку, ЖКП надаються неякісно або ж не надаються взагалі, на підтвердження даних обставин прошу викликати свідків, долучити і витребувати докази, про що подаю відповідні клопотання. Після отримання нових доказів не виключаю збільшення позовних вимог.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 8, 19, 22, 55, 57, 58 Конституції, Указом Президента України від 03.10.1992 р. № 493 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади», постановою КМУ № 731 від 28.12.1992 р. «Про затвердження Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади», постановою КМУ № 630 від 21.07.2005 р. «Про затвердження Правил надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення та типового договору про надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення», постановою КМУ № 529 від 20.05.2009 р. «Про затвердження Порядку формування тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій і Типового договору про надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій», ст. ст. 1, 8, 19, 21, 22 Закону України № 1023-XII «Про захист прав споживачів», ст. ст. 14, 19, 20, 24, 26 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги», ст. ст. 67, 68 Житлового кодексу Української РСР, ст. ст. 64, 333 ГК України, ст. ст. 23, 27, 190, 192, 215, 227, 511, 541, 601, 602, 1212 ЦК України, ст. ст. 15, 58, 60, 61, 151, 152, 208, 209, 215 ЦПК України,

ПРОШУ:

1. В порядку забезпечення позову заборонити Відокремленому структурному підрозділу «Батиївський» Комунального підприємства «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35848119), Комунальному підприємству «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35756919), Комунальному підприємству «Батиївське» (код ЄДРПОУ 35756966) зупиняти надання житлово-комунальних послуг по квартирі № **XX** будинку № **XX** по **XXXX** у м. Києві (особовий рахунок **XXXXXX**) до набрання рішенням по цій справі законної сили;

2. Визнати протиправними дії Відокремленого структурного підрозділу «Батиївський» Комунального підприємства «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35848119), Комунального підприємства «Головний інформаційно - обчислювальний центр» (код ЄДРПОУ 04013755) по нарахуванню житлово-комунальних послуг у період з 01 грудня 2006 р. по 31 травня 2011 р. по квартирі № **XX** будинку № **XX** по **XXXX** у м. Києві (особовий рахунок **XXXXXX**);

3. Визнати недійсними правочини з перерахування коштів за житлово-комунальні послуги на розподільчий рахунок 260300001806 у банку «Хрещатик» з рахунками Комунального підприємства «Головний інформаційно - обчислювальний центр» (код ЄДРПОУ 04013755);

4. Стягнути з Комунального підприємства «Головний інформаційно - обчислювальний центр» (код ЄДРПОУ 04013755) на мою користь безпідставно нараховану і стягнуту грошову суму у розмірі 26,20 грн.;

5. Спонукати Відокремлений структурний підрозділ «Батиївський» Комунального підприємства «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35848119), Комунальне підприємство «Дирекція з управління та

обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35756919), Комунальне підприємство «Батиївське» (код ЄДРПОУ 35756966) здійснити на підставі чинних, відповідно до законодавства України, нормативних актів помісячний перерахунок квартирної оплати та плати за комунальні послуги, за період часу з 01 грудня 2006 р. по 31 травня 2011 р. по квартирі № XX будинку № XX по XXXX у м. Києві (особовий рахунок XXXXXX), мешканцем якої є Устінов Євген Аркадійович (ідентифікаційний номер XXXXXXXXXXXX);

6. Зобов'язати Відокремлений структурний підрозділ «Батиївський» Комунального підприємства «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35848119), Комунальне підприємство «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35756919), Комунальне підприємство «Батиївське» (код ЄДРПОУ 35756966) надати мені один примірник помісячного перерахунку квартирної оплати та плати за комунальні послуги за період часу з 01 грудня 2006 р. по 31 травня 2011 р. по квартирі № XX будинку № XX по XXXX у м. Києві (особовий рахунок XXXXXX);

7. Стягнути з Відокремленого структурного підрозділу «Батиївський» Комунального підприємства «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35848119), Комунального підприємства «Дирекція з управління та обслуговування житлового фонду» (код ЄДРПОУ 35756919), Комунального підприємства «Батиївське» (код ЄДРПОУ 35756966), Комунального підприємства «Головний інформаційно - обчислювальний центр» (код ЄДРПОУ 04013755) на мою користь завдану моральну шкоду, яку оцінюю у 5000,00 грн. і покласти на них усі витрати, пов'язані з розглядом даної справи.

Додатки: розрахунок Позивача по особовому рахунку XXXXXX, квитанція КП ГІОЦ за травень 2011 р., довідка про відсутність боргу станом на 01.10.2008 р.; копії позову з додатками (для відповідачів); квитанції сплати держмита, судових витрат на ІТЗ (для суду).

22 серпня 2011 р.

/Позивач Устінов Є. А./